

א ד ר ת ש ל " ד

נכנס אדר.

האמנם ברבה בשמחה

השנה ככל השנים?

האם בשמחתגור

בבגד באלה שאינם

או שמא בוכיח בה

שלא לשוא הקורבן?

העצב והשמחה

נולדו יחדיו, אומרים,

ומאז ומתמיד קדמה

תעבית אסתר את חג הפורים.

ואולי הגבורה האמיתית היא

להמטיך לחיות,

ורק היודע את הבכי

יודע גם את הצחוק הגואל?

קושיות קשות הקשיתי

והתשובה חבויה

בלב השואלים.

א ב ג ה

הודעות ממחסן בגדים

1. יש אפשרות להביא למטק טכנאי למכונות תפירה. חברות שיש להן מכונות תפירה, והרוצות תיקונים או פטוט "אנברוול" (Overhaul) מתבקשות להתקשר איתי עוד הסבוע. התיקון ייעשה, כמובן, על החשבון הפרטי של כל חברה. (25 - 20 לי')

2. ושוב סוף החודש מתקרב. חברים אשר קנו בגדים בחודש פברואר מתבקשים לבוא לחנות הבגדים כדי לגמור את כל החשבונות.

חודש מראש

רות ג.

מ. ל. ט. ב. !

ימי הולדת

22/2 - מיקי מנדז יגורסקי
23/2 - עמליה גרשמן
רוני וו"טחם
דניאל כהן
מרגלית כהן
עדנה קלמן
24/2 - פול בילגורי
יריב פרימוסט
יונה אורן
25/2 - ארנה גמנוב
יוספה שוורצמן
27/2 - הדסה בן-נחן

הארגז הענקי העומד על הרמפה שלה מחסן הכללי לא מפיל את רכושם של משפחה חדשה כלשהיא. הוא מיועד למפעל, ובחובו מכונה חדשה לגרעינים ליציקה. עוד מוסרים לנו מ"הבורים" שהזרו שם לסבלות בידיים, כי שני ה"קלקים" יצאו משמוש ונשלחו לתקון. נקודה שהמרפאה לא הצטרך לספל ב"מקרי גב" חדשים נחוצה מן המאמץ הלא רגיל. יש לנו אלוף חדש במשק. הנרי ש. זכה במקום הראשון בארץ בשחמט בכתב. יישר כוח !

בית התינוקות, שנפתח רק לפני חודש, מתמלא בקצב. מי שמחכו להביא תינוק לעולם, מתבקש להודיע שנה מראש !

במשך שנים רבות התרגלנו שהחליבה בדייר מלווה בתקנון רעשני, שלא פעם הוציא את החולבים מכליהם. לאחר שהחליפו את המקצב האלקטרוני במקצב הפועל על וקואום, נדם התקנון, והחליבה מתנהלה באווירה רגועה (!). החליבה גם יעילה יותר, כי כל עוד המוצץ הקודם עשה 180 מציצות בדקה, מוצץ החדש 90 פעם בדקה ומוציא חלב יותר טוב. ג'ו מוסר שהתבשרנו על עליה גדולה במחיר החלב. גם את החל ים של השנה מכרנו במחיר שיא. טוב פוקדים את הצוות ועוזעי גיוס עם יציאתו של טאול בטבוע הבא.

בריאן ופיל התחתרו היבוע.

להם כניסה מהירה למסלול הרגיל. נמו-כך השתחרר אסף בשבוע שעבר.

אנגה

אנו משהתפנים בצערם של

דוד לוי והמשפחה

במות האב.

תנחומים

ללייזר ברינמן

במות אביו.

מכתב פתוח לדוד ר.

לדוד שלום,
קראתי את מכתבך האחרון בעלון ומיד הגעתי למסקנה שאתה רוצה שיגיבו על דבריך. אמנם טוב לאדם, כמו שאתה מודה, לקרוא בדפוס את מה שכתב אבל אם הוא מעלה מחשבות מרחיקות לכת ומנגח במוסכמות הוא מקווה שאי-שם יתעורר מישהו וייכנס לקרב. אתה אומר שלושה דברים, למעשה: א) הקבוצה איננה בשבילך כי אינך סובל הגבלה כלכלית (אוטו משלך; מצלצלים בכיס והנאה ממאמציך...). ב) אינך מוכן לקבל שיקבעו לך שלא יקבלו אורחים עובדים לא-יהודיים. ג) "בחור חוזר צבא, ולידיעתכם - זה היצור הדרוש ביותר שתמצאו".

אתיחס תחילה לבקורת האחרונה (אם כי מאד יתכן שלא הבנתי את דבריך כהלכה); ברצוני להדגיש שפעם כתבתי בטור זה - וכמוכן זה מחייב רק את הכותב ואף אחד אחר זולתו - שאינני מוכן לקנות חברים בותרות על דברים שנראים לי כעקרוניים. מי שאינו חפץ באורח חיים קיבוצי כפי שזה נקבע ע"י הרוב, מוטב שלא יגור בקבוץ. אני באמת רוצה שאתה ובני הקבוץ האחרים ישובו למשקבו, אבל לא מפני שאתם חסיט על ההורים הזקנים או ממתביט בקוצר רוח טדור המיסדים יסתלק כדי שהמהפכה המיוחלת תתרחש. אם לא טוב לכם צאו ונצט כטוב בעיניכם וברכתי אתכם.

ובאשר לבעיית חופש הפעולה הכלכלי, מה אומר לך? היתכן ש-3% מאוכלוסית הארץ צודקים וה-97% טועים? ואילו צדקו מדוע אין קבוצים בארצות אחרות? אולי ספרו לך כשהיית צעיר שמיסדי קבוץ זה דגלו (אולי עוד דובלים, מי יודע, למרות שאתה מטיל ספק בזה) בציונות סוציאליסטית. גדלנו כולנו, מי במשפחות עניות ומי במשפחות אמידות, בעולם של תחרות חופשית שהתבטאה בסיסמאות "תפש כמלוא חופיך", "דואג לעצמך ולעזאזל עם היתר", "גם אתה יכול להיות מלונר אם תדע לרמס, לבעט, לטפט, להחביף...". רצינו משהו טוב יותר: חברה בלי מעמדות המבוססים על כסף, יחוס או גזע. כן, דוד, היינו נגד גזענות ועד היום הזה אנו פחות גזענים מכס למרות שזה נשמע כפראדוקס. מי יכול להתחרות אתכם בבטויים נגד "צ'אחצ'אחים", יהודים דתיים, ממסד וכל יתר השלדים שבארצותיכם הצעירים.

אם קראת את מה שכתבתי בשבועות האחרונים על "למי הארץ הזאת?" תבין במקצת את "האני מאמין" שלי ומה שאני רוצה מארץ זאת. אני רוצה מדינה יהודית ויודע שלא רק יהודים יחיו בה. וכל זה למרות שיהיו ללא-יהודים הוא ללא שום שנאה. מי יודע כמו דורי שישנם חסידי אומות העולם שהצילו יהודים מן השואה ושלמו אף בחייהם בעד עזרתם. אבל מדוע אתם כה מוקסמים מן הלא-יהודים בו בזמן שיחסכם ליהודים הוא של אדישות ואנטיפטיה? יכול להיות שאנחנו האבות אשמים, כי זרקנו את יהדותנו הרחק למען האוניברסליות הסוציאליסטית. איזו אירוניה! אתם דוחים גם את הסוציאליזם וגם את היהדות. מה אתה רוצה בארץ ישראל? איך אסביר לך כעת מה שלא הסברנו לכם במשך הרבה שנים? אני מביח שהאנגלית שלך מספיק טובה בכדי לקרוא ספר (שתורגם מן הפולנית דווקא) שנקרא "ילד הצללים" - כן, עוד ספר על יהודי פולין בתקופת השואה. עלי הוא משפיע, אלי הוא מדבר ולמוחי הוא מחזיר את המחשבה שלולא המזל הייתי אני, היינו אנחנו אותם הילדים שנדדו ביערות, שמתו במכות קת של רובה או שהוסעו ברכבות למחנות ההשמדה. התאמר שאני גזעני אם אומר שבעיות בגללאדש פחות מזעזעות אותי ושפרעות צפון-אירלנד מדליקות בי מחשבה. "טוב שאין הרבה יהודים שם שיטמשו שער לעזאזל". בספר זה פעוט זכר יהודי הוא עומס וסכון לאמו כי הרי הוא בימול ואות קלון זה אם יתגלה יסגיר אותו ואותה לגרמנים. ודוד, יש בעיה. גם אתה גבר יהודי שנימול. אמנם גם בני המשפחה המלכותית באנגליה בימולים מטעמי בריאות, אבל קשה לבלבל אותם עם יהודים. והלא-יהודי הטוב שבא אלינו בגלל כל מיני סיבות - איך הוא יבין את כל העבר הזה שלנו שמשתרע מעל חמשה אלף שנה? מהי מצוה לגביר? הזמכור לו את עצבון תחת שקספיר?

במה אני עוסקת במעלות?

ובכן, קצת קשה לתאר בכתב את עבודתי, היות ויש בה הרבה מן הרגש, הטקט והכשרונות האישיים של הבן-אדם, אך אשתדל. לא אספר לכם על עבודתנו הכללית בתור גרעין עודד, כי בדמה לי ששמעתם מספיק על שטחי העבודה של גרעין עודד, שמעתם די והותר על הנושא בצורה כללית ומופשטת. אספר לכם בקצרה על מה אני עושה במעלות.

העבודה המרכזית שלי שתופסת אותי כל יום ויום, היא לא הדרכה אלא עבודה בגן ילדים. אבל - לא גן ילדים כמו בקיבוץ, שבו הכל מסודר ומסופח וילדים בהדרים. גן של 35 ילד - שרובם באים ממשפחות הרוסות ופרימיטיביות להחריד. אינני בטוחה תמיד שעצם הכבסתם ואיסוף כל הילדים האלה יחד לקבוצה מועיל, היות והם לא משתחררים מעצמם ומהרגשת הבית והשכונה ההרסנית.

התפקיד שלי בגן הוא לעבוד עם ילדים טעוטי טיפוח. הייתי אומרת שכמעט 100% מכל ילדי הגן זקוקים לטיפוח - אבל אי-אפשר לבצע עבודה טובה בכל-כך הרבה ילדים, לכן לקחתי 5. 5 ילדים חמודים, אבל בלתי מפותחים כללית. הם מתאימים לגיל של בית תיבוקות-פעוטון אבל במצאים בגן. 2 מהם באים מהבית עם מטען של מרץ, התמרמרות וחוסר אמון. בהם הטיפול מעבין מאד ומתבסס על העבקה תשומת-לב מירבית לכל היום. והשלוש האחרות לא יודעות לדבר כתוצאה מחוסר בטחון עצמי - ואז הם העבודה לימודית ודורסת המון טבלנות, כי ההתקדמות איטית.

העבודה מעביבת מאד. כבר אחרי 3 חודשים יש שיפור עצום בשני הבנים ובבנות. וזה בנות המון, המון חשק להמשיך.

העבודה השנייה שתופסת גם היא מקום חשוב היא: טיפול בעיוור מלחמת יום-הכיפורים, בחור בן 22, בשוי ואב לבן ורוצה להתגרש. הוא איבד את עיניו ביום השישי למלחמה. מטרו הבטחון ויקש שמישהו ילמד אותו אנגלית בכדי שיהיה אפשר לשלוח אותו לארה"ב לקבל ר"ל. העבודה הזאת קשה ומדכאת. עם כל ההחלטה שלי להתעלם מזה שהוא לא רואה, אני רואה קשה לפעמים להתגבר על רגשות התיסכול שבדבר. הבחור הזה מאד מאד עצבני וממורמר - אבל בעל החלטה נחושה לגבור על הקשיים שבדרך ולצלח בחיים.

עובדת רצונו להתגרש מכביד מאד עלי. הוא לא מרוכז בכלל בלימוד האנגלית ועוברים ימים ואני יושבת ומקטיבה לצעקות שלו על העולם והלמה?

אני מאמינה שאצליח להביא את הבחור הזה לדרך טובה וקלה יותר. אני עומדת בקשר עם כל הגורמים שעוזרים לו. כשילמד אנגלית טוב, יתחיל ללמוד כתב ברייל עיברי ואז יסע לארה"ב.

מסרתי עם הלימוד הזה להחדיר בו המון המון ביטחון עצמי, להוציא את הביטחון מחמת היותו עיוור, ולא לתת לו להכנס לאשליות מרובות בקשר לסיכויים שיראה.

בדמה לי שכבר כתבתי הרבה מדי וצריך לסיים. מי שירצה לשמוע על עבודתי ביתר פירוט מוזמן להטריד אותי. זה היה סיפור העבודה המרוכזת שלי, אם כי ישנם עבודות אחרות קטנות יותר.

הדסה ב/נ

להתראות, הפעם בטבריה
יורם מיתקי-קבוץ חצור

ועוד על פוליטיקה

וציחי להוסיף מספר מילים כתשובה ותגובה למיכאל וישראל שהסבירו כל כך יפה את החשיבות של הבחירות והמעורבות האישית בחיי הפוליטיקה במדינתנו.

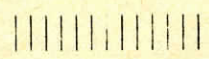
איפה אתם - ואנחנו - היום? אנחנו יושבים בחבוק ידיים ונוחנים למדינה עם המדיניות שלה להוביל אותנו לשואה אחרי שואה.

אינני יודע אם משה דיין צריך להתפטר או לא. אינני יודע אם הוא בלבד אשם או לא - אבל אם יש גל כזה גדול של אוכלוסיה, יחסית אוביקטיבית (מלבד דב גולדשטיין שלנו, שהסתייג די יפה באותה תקופה) הרוצה את ראשו, האם זה לא סימן ברור מה צריך לקרות? ואינני יודע אם נצטרך לסגת מהרמה או מהגדה או לא - אבל איך כל זה קשור עם התכחשות הסורים לאמנת ג'נבה או לזיק הומינטרי כלשהו? מדוע אנחנו משפילים את עצמנו לאורך כל הקו?

וסופית, אינני יודע אם קואליציה קטנה זה דבר טוב או לא - אבל איך המצב היום קשור עם מי הוא יהווי? אנחנו כלנו (כולל הוותיקים, וכל הכבוד להם) צריכים לעמוד במבחנים המדיניים, הכלכליים והצבאיים ולהחליט החלטות גורליות - יהרבונים שלנו (אפילו אלה בחו"ל) יכתיבו לנו את החיים בימיהם!

עד לאן הבענו? תחי הפוליטיקה!

ד י

טור הסידור

הרוחות נרגעו, הברורים התקיימו, ואפילו 66 1/2% מהבעיות נפתרו. לא רע. אולי להבא אפשר יהיה למנוע את ההתלקחויות לחלוטין...

והרי דוגמה נוספת המקשה על סדור תקיף. לפני חודש בקשתי מכל החברים ליושום את התאריכים המתאימים להם - ולענפיהם, לעשות את חורנות הערותיהם שלהם. ובאמת, באו - אומנם רק 3 חברים! השבוע תליתי רשימה של חורניות ל-6 הבעיות הבאים. מתוך 30 השמות והתאריכים, נאלצתי לשנות מעל 20! נו, איך ניתן לעבוד בצורה כזו? ובכל, הושימה החידשה חלויה - נראה כמה דרישות תהינה לשנויים נוסמים.

ועוד בקשה! (הפעם נוספת) - רכזי ענפים ובעלי תפקידים, אנא הביאו את רשומכם היומי באותו יום, או לכל המאוחר למחרת עד 8.00 בבקר. אינני מוכן לבדוק רשום כעבור 4 ימים, ולשנות את כל הדפים שכבר טיכמו.

ולבסוף ענין מס. האחד בויקה של המצב של מסרת שבחות, לדעתי, בתנאים מסוימים, אפשר יהיה לעבור לסדור של מסורה פעם ב-5 שבועות. התנאים הם:

- (1) השתתפות של מספר חברים שכיגע פטוריים ממסירה.
- (2) ויחורים מסוימים מצד בעלי תפקידים או עבודות אשר מתבצעות בשבת, לא במסגרת המסירות.
- (3) קצוצים, או יותר נכון, שפורים, בעבודות מסוימות.
- (4) רצון טוב מחברים להענות להסבת המסירה.
- (5) אפשרות של מקומות בודדים בהם תהינה בעיות - ועל הצוותות הקבועים יהיה להתגבר עליהן.

האם לא כדאי המאמץ? - אשמח לשמוע תגובות.

* התקיימו דיונים על פתוח המגמה המקצועית לבנים. לחברי המועצה בשלחו לעיון תכנית האב והתכנית המצומצמת שלב א'. אחת הבעיות היא מיקומה של המגמה, כך שאפשרי יהיה להרחיבה בעתיד. טרכט לבקש מהאדריכלית שלנו לבדוק אפשרויות כאלה מבלי להזיז את מגרש הספורט או להקים את המגמה מעבר למגרש הספורט.

* מחזור י"ב: המחזור יוצא לסמינר ב-12/2/74 שיסתיים ביום ב' 18/2/74. הוא יחולק לשני מקומות - גבעת-חניכה ואפעל. הלימודים יתחדשו ביום ד', 20/2/74.

סיום שנת הלימודים של י"ב כבר ב-29/3/74 (התחלת חופש פסח). אחרי חופשת פסח ימשיכו ללמוד רק המתכוננים לבגרות. בחינות בגרות תערכנה השנה בחודש יולי, 3 חודשים מוקדם מאשר בשנים הקודמות.

* השנה לא יתקיים יום הורים - "יום ירוק", אשר מתוכנן היה לט"ו בשבט. הסיבה לכך הוא המצב הקשה במשקים. אין להביא שהמשקים יהיו מוכנים לשלוח את כל ההורים לבית הספר בשעות שלפנה"צ, ולא היה בראה לנו שהבנים יוכלו למלא את כל מקומות העבודה החסריים.

* בט"ו בשבט יתקיים בבית הספר יום ספורט לכיתות ט'-י"ב, בבי"ז ו-ח' יהיו הפעם רק צופים. יום ספורט יסתיים בשעה 10.15 ובשעה 10.30 יסע כל בית הספר לאילת-השחר להופעת התיאטרון הקמרי "כטוב בעיניכם". במקרה של גשם בקיים באותו יום לימודים עד שעה 10.00 ונדע לאחר-מכן לאילת-השחר. למחרת, יום ו', 8/2/74, בטעתיים האחרונות (12.00-13.30) יתקיים המשחק המסתיים בכדורסל. על השתתפות התלמידים במשחק זה תבוא עוד הודעה.

* ביום ה', 31/1/74 הוזמן למחזור י"ב הרב צפניה דרורי, בושא השיחה היה "למי באמת טייכת הארץ הזאת". ההדיוט מהמפגש הם חיוביים ביותר. בבי"א ו-י', גם הם בקשו עריכת מפגשיה דומים למחזוריהם. הדבר יבחן ויובא לאישורה של המועצה הפדגוגית.

* התקיים דיון עם נציגי כפר-גלעדי על הצטרפות בניהם לבית הספר החל מכיתה ח'. סוכט: הכניסה לבית החינוך היא מכיתה ז'. משק שיש לה בעיה מיוחדת בשנה מסוימת צריך לפנות בזמן והמועצה הפדגוגית תחליט.

* בעקבות תקלה בתחבורה לא הגיעו לישיבה זו נציגי אילת-השחר, שגם אתם בקיים דיון דומה. הדיון יתקיים לאחר תיאום עם נציגי "מבוא הגליל".

* נבחרה ועדת מבוים בהרכב: אסתר פאו, ביצה ארזנברג ומקס מדר. תפקידה להציע מועמדים לתפקיד מנהל בית הספר לקדוציה הבאה.

רשם: עוזר לביא

ישיבת המזכירות מ-15/2/74

נוכחים: רימונד ס., שמואל, ברור, אריה ג., ריבי, יעל ש., אריה ו., טומי.

1. תקנון השתלמות ולימודים (בהשתתפות ג' ו ט.)

ו. ההשתלמות עיבדה שורה של הצעות לגבי לימודים פובקציונאליים ו"תחביבים", ובקשה חוות דעת חברי המזכירות בסעיפים השונים.
בתום הדיון, שטרם סוכם, ואחרי התייעצות נוספת בו' ההשתלמות, כל ההצעות תובאנה לדיון בחוגי בית, ולאחר מכן, באספה.

2. אמוץ צעירים(א) לרי ברקוויץ (בהשתתפות מטי)

בן אחיה של מטי היה חבר שבת הכשרה בבית העמק. כרגע מסיים את לימודיו באנגליה ומתכוון לעלות בסתיו וללמוד באורנים. מטי מבקשת שהמשק יאמץ אותו לתקופת לימודיו.

חברי המזכירות הציעו לבקש מלרי להגיע ארצה בתום לימודיו, ועל-ידי-כך למלא את התנאים הדרושים בתקנון לאימוץ צעירים: ז"א, שהיה של 6 חודשים במשק. כמו-כן, יש לבדוק תנאי הדיוור.

(ב) אלנה גרסון

אלנה, חברת שירות לעט לשעבר, היתה מאומצת על ידינו ומבקשת להאריך את התקופה עד לקייץ. היא כרגע לומדת במכינה באורנים.

חברי המזכירות הסכימו להארכה ובקשו שאלנה תשהה במשק לפחות לחודש במשך הקייץ.

3. תקציב ללימוד בהיגה

המזכירות בתבקשה מו' המשק להתייחס לתקציב תשל"ד, ולהביא הצעה בענין לימוד בהיגה.

אחרי כמה דיונים, סוכם להציע סכום כולל של 10.000 ל"י, שלפי הצעת ו' החברה יחולק בין ו' הבנים וו' החברה ויבוצע לפי הבחירות ו' החברה.

בסיעה מיוחדת - 16/2/74

בעקבות פטירת אביו, חברי המזכירות אשרו את בסיעתו של דוד לוי לביקור קצר באנגליה. ההוצאות על חשבון המשפחה.